

Hr. Keld Albrechtsen var inde på nogle betragtninger om, at vi skulle støtte de demokratiske kræfter i Central- og Østeuropa. Det er jeg aldeles enig i, men hr. Keld Albrechtsen må altså ikke overse, at det jo netop er mange af de gode demokratiske kræfter i Central- og Østeuropa og i Baltikum, som ønsker sig medlemskab af de vestlige institutioner, af NATO og såmænd også – til hr. Keld Albrechtsens utrolige overraskelse – af EU. Det er jo de demokratiske kræfters bestræbelser i Central- og Østeuropa at knytte deres lande til de vestlige samarbejdsstrukturer for på den måde også at sikre deres egne ganske rigtigt skrøbelige demokratier. Den sammenhæng er der, og den bør man ikke prøve på at fortolke sig væk fra.

Jeg vil også gøre den bemærkning om NATO – og det understreger, hvad hr. Peter Duetoft har været inde på – at det er jo helt korrekt, som hr. Peter Duetoft fremhæver det, at FN har henvendt sig til NATO for at anmode NATO om at udføre visse militære opgaver. Det er så en opgave, NATO har taget på sig, men rækkefølgen er den, som jeg her har nævnt.

Om de baltiske lande ikke meget mere, men jeg vil dog gøre hr. Keld Albrechtsen opmærksom på den ting, at den organisation, hr. Keld Albrechtsen talte pænest om, nemlig CSCE, jo har haft flere missioner til de baltiske lande netop for at undersøge menneskerettighedssituationen og jo er vendt tilbage og har rapporteret, at der var intet at kritisere med hensyn til menneskerettighedssituationen. Den sammenhæng bør også være med i vores vurderinger, og derfor kan jeg ikke dele de udsagn, som hr. Keld Albrechtsen gav udtryk for i forhold til de baltiske lande.

Til sidst en enkelt betragtning om tidsforløbet i det videre arbejde med NATO's udvidelse. Jeg forudser, at NATO på udenrigsministermødet næste torsdag vil vedtage et udspil, der ligger op ad det amerikanske. Det betyder, at det internt i NATO skal drøftes, hvordan NATO kan udvides og hvorfor. Det er forventningen, at disse drøftelser kan gennemføres engang til næste år, i 1995. Når NATO-landene er nået til et resultat, er det meningen, at partnerlandene skal orienteres. Der lægges vægt på fra NATO's side, at processen også af hensyn til Rusland bliver gennemsigtig og forståelig. Først derefter skal NATO diskutere hvem og hvornår.

Sådan ser perspektivet ud i det videre arbejde, og det skal være min sidste bemærkning, før jeg endnu en gang takker ordførerne for en god

debat og for bred opbakning til de synspunkter, regeringen har fremlagt.

Annette Just (FP):

Også jeg vil da gerne takke for den gode debat, jeg synes vi har fået ud af det. Jeg må da indrømme, at jeg var glad, da jeg så den udvikling, der kom, og præcis hvornår denne forespørgsel ville komme frem. For det kunne jo ikke have passet bedre, end at den netop er her, inden udenrigsministrene skal mødes den 1. december.

Om dagsordenerne. Jeg har siddet og ikke blot fulgt den livlige debat, men også prøvet på at vurdere, hvor de store forskelle på dem er. Den dagsorden, regeringspartierne sammen med Venstre og De Konservative er kommet med, opfordrer regeringen til at arbejde for en styrkelse af CSCE på det sikkerhedspolitiske område. Ingen tvivl, Fremskridtspartiet kan 100 pct. tilslutte sig det. Det var bare ikke det, forespørgslen handlede om. Men det skal ikke genere os, og det skal ikke skille os ad, for jeg tror, der er konsensus i hele Folketinget om det område.

Nej, dér, hvor den store forskel er – og det er faktisk lidt morsomt – det er, om der står, at der skal være en hurtig udvidelse, om der skal være udvidelse hurtigst muligt eller, som udenrigsministeren fik det gradbøjet til, det skal ske engang til næste år. Hr. Peter Duetoft sagde det så klart og tydeligt, at han ikke kunne gå ind for, at der stod »hurtig udvikling«, men at han kunne gå ind for, at man skulle udvide »nu«, og det skulle være inden 1996. Det var ordet, hr. Peter Duetoft brugte.

Derfor må jeg sige, at så længe der ikke er større forskel, vil Fremskridtspartiet tillade sig at stemme for den af regeringspartierne, Venstre og De Konservative fremsatte dagsorden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 12 af Ingrid Rasmussen (S), Knud Enggaard (V), Niels Ahlmann-Ohlson (KF), Jørgen Estrup (RV) og Peter Duetoft (CD) (se foran) vedtoges mod 104 stemmer (S, V, KF, FP, RV og CD) mod 14 (SF og EL).

Hermed var følgende forslag bortfaldet: